

[Kornellusen]

Jeg vil godt stille det spørgsmål: Kommer denne forespørgselsdebat i virkeligheden på det rigtige tidspunkt? Det gør den efter min opfattelse for så vidt angår den proces, der forløber, men den falder efter vores opfattelse på et meget uheldigt tidspunkt i forhold til de beslutninger, der skal træffes.

Det ligger jo sådan – og det ved hr. Holger K. Nielsen og hr. Aage Frandsen selvfølgelig også – at når der foreligger en helt konkret plan, skal undervisningsministeren godkende den.

Vi har haft en samrådssituation, og der er givet nogle meldinger, som ikke er til at misforstå i Københavns Amtskommune. Jeg håber, at man i SF har mærket sig, at jeg er gået meget langt i min kritik af den procedure, man har fulgt i Københavns Amtsråd, og at min tale stort set alene forholder sig til den demokrati-proces, som er forløbet. Men sandheden er, at Københavns Amtsråd ikke er færdigt med at behandle denne sag, og jeg beder om, at SF også overvejer – selv om det måske kan forekomme de to herrer utænkeligt – at med det pres, der nu foreligger fra Folketinget på selve demokratiprocesen, kan man rent faktisk komme frem med fornuftige løsninger på dette.

Så lød det næsten, som om hr. Holger K. Nielsen ikke var klar over, at der rent faktisk er gennemført en lang række besparelser på finansloven i 1987, som kommunerne og amterne har enorme problemer med at tilpasse sig.

Lad os nu prøve at være ærlige over for hinanden og sige: Det er da meget vanskeligt, også ud fra et nærdemokratisk synspunkt, at forka- ste, at amtskommunerne, og her specielt Københavns Amt, ikke har ret til fuldt ud at prioritere anvendelsen af deres midler.

Jeg vil godt medgive, at det, der umiddelbart giver kasse – for nu at udtrykke det på den måde – er forhøjelsen af klassekvotienten, og dér vil jeg godt erindre hr. Holger K. Nielsen om, at jeg rent faktisk i min tale tog afstand også fra det, meget præcist endda, ved at sige, at Socialdemokratiet har den opfattelse, at indskrivningskvotienten ved vore ungdomsuddannelsesinstitutioner – og så lagde jeg også Københavns Amt til – bør være på 24 elever, og jeg opfordrede undervisningsministeren til at tilslutte sig dette synspunkt. Da jeg nu har lejlighed til at opfordre SF til også at tilslutte sig det synspunkt, kunne det være lige før der var flertal for at gennemføre det.

Det kan i øvrigt være, at hvis vi kunne få sådan et flertal her i dag, var dagsordenerne helt overflødige, for så var Københavns Amt i en helt anden situation, end det rent faktisk er i nu.

Så har jeg kun ganske kort tid tilbage, og jeg vil da spørge hr. Aage Frandsen: Har min dagsorden overhovedet nogen værdi? Ja, det har den. Den har præcis den værdi, at den på to områder fastlægger noget, der konkret skal tages hensyn til og konkret skal ske, nemlig at elevernes valg af fagkombinationer m.v. fastholdes, og at der i størst muligt omfang sikres et etableret elev-lærer-forhold. Det er noget, der ikke har været inde i debatten endnu, og det må selvfølgelig binde undervisningsministeren i forhold til den godkendelse, han eventuelt skal foretage på et eller andet tidspunkt. Her er i allerhøjeste grad i den korte form, som Folketinget nu kan gøre det i i en dagsorden, fastslået nogle pædagogiske principper, som kan komme elever og lærere til gode.

Så vil jeg sige, at når vi ikke kan stemme for SF's dagsordensforslag, hænger det selvfølgelig først og fremmest sammen med, at vi selv har fundet anledning til at foreslå en dagsorden. Det var ikke, fordi vi ikke var bekendt med SF's tanker på forhånd.

Der er lige tid til et afsluttende spørgsmål vedrørende SF's dagsorden. Der står: »at pålægge Københavns Amtsråd at stille sin plan for nedlæggelser i bero . . .«. Jeg kunne godt tænke mig at spørge både hr. Holger K. Nielsen og hr. Aage Frandsen: Er det udtryk for nærdemokratiske tanker at forlange en beslutning, som er foretaget fuldt lovligt, stillet i bero? Det er vores bestræbelse at få fastlagt nogle pædagogiske principper, hvorefter den principbeslutning, som amtet vil føre ud i livet, kan forløbe på en måde, som er forsvarlig og pædagogisk rigtig, men det opnår man ikke ved at vende bolden rundt og underminere Københavns Amts muligheder for at agere som amtskommune på et lovligt grundlag.

Aage Frandsen (SF):

Vi er i SF meget, meget varme tilhængere af decentralisering og nærdemokrati, men det forudsætter, at de, der praktiserer demokratiet rundt omkring, også selv følger spillereglerne, og det, vi beder om at man gør i Københavns Amt, er at følge de almindelige demokratiske spilleregler, som så mange har talt så smukt om,